

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/188/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2523010097
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Pollák
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2523010097.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Michala Polláka a sudcov JUDr. Martina Žovinca a Mgr. Kristíny Ferencziovovej, v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX, o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania pôvodne vedeného na Okresnom súde Piešťany pod sp. zn. 8T/31/2020, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 26.07.2023, sp. zn. PN-8Nt/22/2023-35, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 07.12.2023 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Trnava rozhodol podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku tak, že zamietol návrh odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v A., trvale bytom C., D. XXXX/XX, na povolenie obnovy konania pôvodne vedeného na Okresnom súde Piešťany sp. zn. 8T/31/2020, pre prečin krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1 Trestného zákona, nakoľko neboli zistené podmienky obnovy konania uvedené v § 394 Trestného poriadku.

2. Proti uvedenému uzneseniu zahlásil odsúdený priamo na verejnom zasadnutí, ihneď po jeho vyhlásení, sťažnosť. Prokurátorka sa na verejnom zasadnutí práva na podanie sťažnosti vzdala.

3. Odsúdený zahlásenú sťažnosť do dňa konania neverejného zasadnutia sťažnostného súdu bližšie neodôvodnil.

4. Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku, pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a

b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

5. Na podklade podanej sťažnosti sťažnostný súd v zmysle § 192 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako i správnosť postupu konania predchádzajúceho vydaniu napadnutého uznesenia, a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

6. Napadnutým uznesením rozhodol prvostupňový súd o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania vedeného na Okresnom súde Piešťany pod sp. zn. 8T/31/2020. V odôvodnení napadnutého uznesenia prvostupňový súd uviedol, že odsúdený podaný návrh odôvodnil tým, že orgány činné v trestnom konaní otáznym až nevysvetliteľným spôsobom, ktorý nemá oporu v platnom práve, jeho vec prevzali do trestného konania a následne jeho osobu obvinili. Ďalej uviedol, že prokurátora a sudkyňu nezaujímal postup pri získavaní dôkazov a ich vyhodnocovanie, neboli úmyselne a účelovo vykonané dôkazy a riadne preštudovaný spisový materiál. Podľa jeho názoru, v jeho veci nemohol byť podľa platných právnych predpisov uznaný vinným a odsúdený, v danej veci nemalo byť začaté ani trestné stíhanie, či dokonca správne konanie.

7. K týmto argumentom odsúdeného ohľadne možného pochybenia zo strany orgánov činných v trestnom konaní prvostupňový súd uviedol, že sa vychádza zo všeobecného predpokladu, že osoby v službe si riadne plnia povinnosti, resp. že v procesoch sa dodržia predpísané služobné pravidlá

(normy). Uvedené platí, kým nie je preukázaný opak. V tomto prípade to bol práve odsúdený, ktorý sa dopustil lživého obvinenia vo vzťahu až k šiestim osobám, z ktorých dvaja boli príslušníci polície a dvaja pracovníci Okresného úradu Piešťany, ktoré osoby si len plnili svoje pracovné povinnosti, pričom odsúdený mal právo v prípade nespokojnosti s ich postupom využiť zákonné prostriedky obrany. Uvedené platí aj vo vzťahu k namietanému priebehu priestupkových, prípadne iných administratívnych konaní, ktoré podliehajú samostatnému režimu opravných prostriedkov a nemôžu byť predmetom prieskumu súdu v rámci trestného konania. Prvostupňový súd ďalej uviedol, že v prípade domnienky, že došlo zo strany súdu k nesprávnemu postupu v konaní, nesprávnemu rozhodnutiu, prípadne inému pochybeniu, uvedená skutočnosť by mala byť dôvodom pre podanie riadneho opravného prostriedku (odvolanie), ktorý však v tomto prípade nebol podaný. Pre trestné právo, ktoré je okrem iného charakteristické svojou represívnou povahou, majú riadne opravné prostriedky veľký význam, a to najmä z dôvodu predchádzania subjektívnym chybám alebo nesprávnym zisteniam, pričom ich možno uplatniť ešte pred právoplatnosťou rozhodnutia. Prvostupňovému súdu sa preto nejavilo dôveryhodne tvrdenie odsúdeného, ak v návrhu uviedol, že odvolanie nepodal schválne a z dôvodu vedomosti o úmyselnom účelovom zmanipulovaní trestného konania, avšak zároveň podáva návrh na povolenie obnovy toho istého trestného konania.

8. Prvostupňový súd ďalej uviedol, že preskúmaním spisového materiálu sp. zn. PN-8T/31/2020 bolo zistené, že súd vykonal v danej veci rozsiahle dokazovanie a po vykonaní dokazovania súd zhodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či tieto obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Po komplexnom zhodnotení vykonaných dôkazov, logicky na seba naväzujúcich, mal súd preukázané, že obžalovaný podaním trestného oznámenia na všetkých šiestich poškodených a jeho doplneniami naplnil znaky skutkovej podstaty trestného činu krivého obvinenia v zmysle § 345 ods. 1 Trestného zákona, teda všetkých šiestich poškodených obžalovaný lživo obvinil z trestného činu podplácania, prijímania úplatku, resp. zneužívania právomoci verejného činiteľa v úmysle privodiť poškodeným trestné stíhanie. Prvostupňový súd v rozhodnutí konštatoval, že odsúdený je konfliktný typ, najmä čo sa týka občianskeho spolužitia, čo jednak vyplynulo z právoplatných postihnutí za priestupky, ale aj z výpovede poškodeného A. E., s ktorým mal ako sused opakované susedské konflikty. Prvostupňový súd preto skonštatoval, že argumenty odsúdeného týkajúce sa úvah súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov, označenie dôkazov za „povinné“ alebo „povinne nevykonané“ či dokonca „úmyselne účelovo nevykonané“, prípadne námietky odsúdeného k hodnoteniu dôkazov spôsobom, ktorý nezodpovedá jeho predstavám, nie sú dôvodom, v dôsledku ktorých by prichádzalo do úvahy povolenie obnovy konania v zmysle § 394 Trestného poriadku. Proces dokazovania (a to nielen z hľadiska hodnotenia obsahu jednotlivých dôkazov, ale aj z hľadiska rozsahu dokazovania) je ovládaný zásadou voľného hodnotenia, kedy po vykonaní logických úsudkov v kontexte všetkých vo veci vykonaných dôkazov, dochádza k vydaniu meritórneho rozhodnutia. Zákon pritom neurčuje a ani nemôže určiť konkrétne pravidlá, podľa ktorých by sa malo vychádzať v jednotlivých prípadoch pri určení rozsahu dokazovania. Aj keď Trestný poriadok uvádza, že orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, túto ich zákonnú povinnosť nemožno chápať ako povinnosť nevyhnutne vykonať každý dôkaz, ktorého vykonanie subjekt konania navrhol, pretože jeho vykonanie je z jeho subjektívneho pohľadu podstatné. Uvedené platí aj pre hodnotenie obsahu dôkazov a hodnotenie ich vzájomných súvislostí. Jediným všeobecným pravidlom určujúcim rozsah dokazovania je zásada vyjadrená v ustanovení § 2 ods. 10 Trestného poriadku, podľa ktorej orgány postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30.01.2013, sp. zn. 1To/7/2012). Prvostupňový súd argumentoval aj tým, že rozsudok vydaný v civilnom konaní týkajúci sa určenia neplatnosti kúpnej zmluvy nemôže mať vplyv na právoplatne skončené trestné konanie, nakoľko jeho výsledok v tomto prípade nemá dosah na posúdenie individuálnej trestnej zodpovednosti páchatel'a prečinu krivého obvinenia. Preto prvostupňový súd dospel k záveru, že u odsúdeného nie sú splnené podmienky na povolenie obnovy konania v zmysle ust. § 394 ods. 1 Trestného poriadku a návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania zamietol.

9. Preskúmaním konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, sťažnostný súd zistil, že toto bolo v súlade so zákonom, keď prvostupňový súd nariadil a vykonal verejné zasadnutie, na ktorom vypočul procesné strany, oboznámil všetky potrebné dôkazy a dal odsúdenému možnosť dostatočne realizovať jeho práva, ktoré mu vyplývajú z ustanovení Trestného poriadku.

10. Sťažnostný súd ďalej zistil, že prvostupňový súd vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na svoje rozhodnutie a skutočnosti, ktoré zistil z vykonaného dokazovania správne vyhodnotil. Prvostupňový súd

správne postupoval pokiaľ obnovu konania v uvedenej trestnej veci zamietol v zmysle § 399 Trestného poriadku, pretože neboli zistené podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

11. Z návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania je zrejmé, že jeho obsahom je hodnotenie trestného konania odsúdeným, či už postupov orgánov činných v trestnom konaní alebo súdu. Odsúdený postupu prvostupňového súdu vytýkal, že v tomto konaní nevykonával dôkazy, ktoré v konaní navrhoval a nevykonával ani dôkazy, ktorý mal vykonať z úradnej povinnosti. Jednalo sa napríklad o obhliadku miesta činu, rekonštrukciu, rekogníciu, či dožiadania na príslušné orgány, avšak už neuviedol, aké dôsledky by toto dokazovanie malo mať na záver súdu v pôvodnom konaní. Odvolanie voči rozsudku odsúdený schválne nepodal, pretože si bol vedomý, že trestné konanie bolo zmanipulované a korupcia sa dokazuje veľmi ťažko. Je presvedčený, že v predmetnej veci nemohol byť uznaný za vinného. Súd v pôvodnom konaní rozhodol na základe sfaľovaných písomností a krivých výpovedí, ktoré opätovne bližšie nekonkretizoval.

12. Na verejnom zasadnutí konanom dňa 26.07.2023 na prvostupňovom súde odsúdený predložil súdu rozhodnutie Okresného súdu Piešťany zo dňa 26.07.2022, sp. zn. 21C/16/2021, ktorým súd rozhodol, že kúpna zmluva uzavretá dňa 10.05.2018 medzi F. G. ako predávajúcou a A. H. I. a A. D. I. ako kupujúcimi, ktorej predmetom bol predaj spoluvlastníckeho podielu na nehnuteľnosti zapísanej na liste vlastníctva č. XXXXX, vedenom Okresným úradom Piešťany, katastrálny odbor pre okres Piešťany, obec C., katastrálne územie C. ako parcela č. 6743 o výmere 936 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, o veľkosti 1/936, ktorá kúpna zmluva bola zapísaná ako titul nadobudnutia na liste vlastníctva č. XXXXX pod V-1275/2018 – Kúpna zmluva právoplatná 31.05.2018 – 1238/18 je neplatná.

13. Na základe uvedeného rozhodnutia odsúdený uviedol, že parcela, na ktorej malo prísť ku konfliktu, je súkromným pozemkom, došlo k podvodnému predaju pozemkov a v roku 2011 neurobil nič iné, len bránil majetok p. E.. Vyjadrenia poškodených, že sa jedná o prístupovú cestu sú nepravdivé. Na tomto pozemku nemal čo robiť poškodený E. E. ani privolaná policajná hliadka. Obžalovaný na verejnom zasadnutí navrhol predvolať svedka A. D. I., aby objasnil vyšetrenie celého tohto prípadu.

14. V kontexte skutočností namietaných odsúdeným sťažnostný súd poukazuje na podstatu skutku, pre ktorý bol odsúdený v konaní pred Okresným súdom Pezinok sp. zn. PN-8T/31/2020 uznaný za vinného zo spáchania trestného činu, keď napriek poučeniu podľa § 345 Trestného zákona ľživo obvinil poškodené osoby zo spáchania prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona a prečinu podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona, ktorých sa mali dopustiť ako organizovaná skupina tým, že v čase od 10.08.2017 do 07.09.2017 por. E. H. a I. E. J. ako príslušníci PZ na objednávku za úplatu poskytnutú im E. E. a A. K. E. pri objasňovaní priestupku na Obvodnom oddelení PZ Piešťany pod č. p. ORPZ-TT-OPP9-739/2017-P, účelovo vyhotovili spisový materiál a dôkazy, ktoré svedčali proti A. B. a na základe takto vytvoreného spisového materiálu v období od 08.09.2017 do 30.04.2018 na Okresnom úrade Piešťany zamestnanci uvedeného úradu L. A. C. a A. B. E. pri prejednaní tohto priestupku v konaní pod sp. zn. OU-PN-OVVS-2018/000059 ako verejný činitelia za úplatu poskytnutú im E. E. a A. K. E. zastrašovali A. B. a to aj podaním trestného oznámenia a nezákonne ho obvinili z tohto priestupku.

15. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti sťažnostný súd konštatuje, že odsúdeným namietané pochybenia v konaní na prvostupňovom súde v konaní vedenom na Okresnom súde Piešťany sp. zn. 8T/31/2020 nie sú dôvodom na povolenie obnovy konania a mohli byť obžalovaným namietané už v odvolacom, prípadne dovolacom konaní, čo však odsúdený neučinil, keďže odvolanie voči rozhodnutiu v tejto veci nepodal. Obdobné závery možno vzťahovať aj na neúčelnosť vylúču svedka A. D. I., ktorý sa mal vyjadriť len k vyšetreniu predmetného prípadu.

16. Čo sa týka rozhodnutia Okresného súdu Piešťany zo dňa 26.07.2022, sp. zn. 21C/16/2021 a jeho obsahu, sťažnostný súd nezistil, že by toto rozhodnutie malo vzťah k trestnej činnosti odsúdeného, pre ktorú bol odsúdený. Vlastníctvo predmetnej parcely nemá vzťah k nepravdivým tvrdeniam odsúdeného, že poškodení mali poskytnúť, či prijať úplatok a zneužiť svoju právomoc v neprospech odsúdeného.

17. Subjektívna nespokojnosť a nesúhlas odsúdeného s postupom orgánov činných v trestnom konaní ako aj jeho nespokojnosť s postupom a rozhodnutím súdu, nemôže viesť k povoleniu obnovy konania. Ak aj v súčasnosti odsúdený označuje nové dôkazy, tieto nemajú vzťah k meritu veci a nemôžu odôvodniť iné rozhodnutie o vine, ktorá bola preukázaná v základnom konaní.

18. Sťažnostný súd sa tak stotožnil so závermi prvostupňového súdu prezentovanými v napadnutom uznesení, a preto sťažnostný súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.